

STYL: Příliš krátká noc pod Ještědem

7.6.2014 genusplus.cz

Text a obraz Mad

Souměstí Liberec-Jablonec má za sebou další hektickou muzejní noc, letos dokonce provázenou soutěží o to, kdo stihne do hodiny duchů navštívit všechny objekty. My byli u toho a máme pro vás multimediální report obsahující shodou okolností výroční 250. video vložené do článků!

Muzejní noc pod Ještědem se letos konala v režii tří libereckých a dvou jabloneckých institucí. Za Liberec se zúčastnili Severočeské muzeum, galerie Lázně a nedávno otevřená IQlandia, která se hned stala největším hitem. V Jablonci bylo otevřeno Muzeum skla a bižuterie a Dům Jany a Josefa V. Scheybalových. Hledače pokladů, harcující noci otevírání kulturních pokladnic, převážel mezi městy historický autobus z depozitářů BusLine a po Liberci historická tramvaj z depotu DPMLJ. Lákadlem byl nejen vstup zdarma, ale leckde i přístup na místa běžně nepřístupná. Standardem byly komentované prohlídky a tvůrčí dílny, zatahující návštěvníky aktivně do procesu tvořivého myšlení. Součástí byla rovněž různá vystoupení hudbními počínaje a baletem konče.

Není divu, že akce stejně jako loni přilákala davu. V Liberci přišly řádově tisíce lidí (konkrétnější čísla jsou uvedena níže), o Jablonec byl zájem o poznání menší, království skla navštívilo asi 600 návštěvníků a Dům Scheybalových zhruba stovka. Je pravda, že tak trochu porovnáváme jablka a hrušky, protože Jablonec je poloviční a těžko si představit, jak by vypadal komorní Dům Jany a Josefa V. Scheybalových po ataku tisícovky hostů během pár hodin, ale stejně to je škoda, jablonecké instituce byly na rozdíl od těch libereckých otevřené již od čtyř odpoledne a Muzeum skla a bižuterie v rámci Muzejní noci poprvé představilo novou expozici.

Žáci ZŠ Arbesova z Jablonce nad Nisou vytvořili svérázné puzzle TYKÁMO, které se uzavřelo po návštěvě všech objektů. Protože my muzejní noci a jim podobné akce nebereme jako noční lov co největšího počtu trofejí ukořistěných zadarmo, zůstali jsme v Liberci, ale zato jsme si všechna muzea opravdu užili.

Fotka pořizená čtvrt hodinku před zahájením Muzejní noci jasně dokládá, že největší zájem byl o IQlandii. Turnikety ale nedopustily, aby bylo uvnitř najednou víc jak 1000 zájemců, protože prostory by víc lidí nebyly schopné pojmout a organizátoři zvládnout.

Hrstka statečných obránců IQlandie počítá hordy návštěvníků.

Hlavní program obstarala soutěž vědeckých popularizátorů. Celkem se zúčastnilo 25 týmů a jednotlivců z celé republiky. Vítězství v kategorii "Pódiové vystoupení" si odnesli domácí s programem Pohádka o chemickém království. Kategorii "Workshop" vyhrál a postup na mezinárodního klání Science on Stage si zajistil pan Zdeněk Polák se sérií pokusů na téma Fotoluminiscence. (Poznámka: Na fotografii probíhá prezentace supravodivosti)

Jinak se IQlandie k Muzejní noci pod Ještědem postavila jako chytrá horákyně. Otevřela brány sice zadarmo, ale přístupné byly jen tři expozice. To je vzhledem k náporu, který by jinak pracovníci určitě nezvládli, na jednu stranu celkem pochopitelné. Na druhou stranu spousta lidí odcházela zklamána až naštvána, a co je překvapující, planetárium bylo sice přístupné, ale za běžnou cenu.

Peckou expozice Živly, která patřila k těm třem otevřeným, je hrající Teslův transformátor.

Unikátní momentka zachycuje zcela mimořádnou situaci, kdy se na pěti metrech prostoru vyskytoval jen jeden člověk.

Ani těsně před naším odchodem se fronta nezkrátila. Do deseti hodin večer, kdy se brány IQlandie (na rozdíl od ostatních muzeí) zavřely, prošlo jejími turnikety necelých 3 000 návštěvníků a podle odhadu dalších 500 již před tím čekání vzdalo.

Na "Zlatém kříži" Muzea a Lázně bylo o poznání volněji, leč rovněž velmi živo. Zde nemají turnikety, ale piva se načepovalo na 600 půllitrů a střízlivé odhady hovoří o tom, že každou instituci navštívilo

kolem 2 000 zájemců. Bylo možné se svézt historickou tramvají a dopravu z a do Jablonce n. Nisou obstarával historický autobus...

...řízený mladým, ale velmi zkušeným řidičem.

Výběrové řízení na dodavatele prací k vybudování výtahu, nových toalet, kamerového systému a nové expozice historických hudebních automatů bylo zrušeno, takže čas původně určený pro tyto práce nebyl využit a Severočeské muzeum nyní hektickou rekonstrukcí prochází za provozu. Poznáte, co je jinak?

Na rozdíl od IQlandie, kde si můžete sáhnout na cokoliv, je toto jeden z mála exponátů Severočeského muzea na kterém si můžete zaskotačit. Z dobře informovaných zdrojů, které si nepřály být jmenovány, jsme se dozvěděli, že největším problémem pracovníků muzea bylo usměrnit příchozí, roz dováděné pobytem v IQlandii.

Podle dlouhé fronty soudě, byl hlavním magnetem Severočeského muzea v Liberci výstup na věž, jejíž sezónní zpřístupnění Liberečáci netrpělivě očekávají. Směle mu ale konkuroval i zájem o terasu a dosud očím návštěvníků utajenou rajskou zahrádku. Na rozdíl od věže sem nemusel být přístup regulován, takže lidé volně korzovali a fronty tvořili jen čekatelé na rodinná foto s panoramatem zrevitalizovaných Lázní a siluetou Ještědu na obzoru.

Ozdobou libereckého "Zlatého kříže" byla produkce kapely Old Stars, kterou střídaly trubačské exhibice. Škoda, že na trubače nebylo moc vidět, nicméně zde je trocha živé atmosféry přímo z místa:

V Lázních probíhaly produkce hned na několika místech, a to někdy i zároveň. Sál pod bývalým bazénem se těsně před instalací nové výstavy proměnil v divadelní studio.

Diváctvo bylo sympaticky mladé.

Součástí lázeňského programu byla slovy programu "fyzická site specific instalace využívající videoprojekce a zvuk." Nešlo o nic jiného než o baletní etudu na téma plavci, částečně doprovobenou promítáním videoartu, který byl součástí výstavy Plavci. Koncept a choreografii spáchal Jan Březina, tančili Rie Morita, Annabel Pearce, Jan Březina a Jaroslav Kolář.

A zde je malá videoukázka z představení, které nás bohužel nijak nenadchlo. Odborník na balet by etudu i technické výkony možná ocenil, my ne. Chyba byla především ve volbě žánru pro znalce, prezentovaného na akci pro velmi různorodé nebaletní publikum. Tanec plynul bez pointy a měl neúměrnou "stopáž".

Nahoře v kavárně to rozbalila ženská sekce kapely Vobezdud a předvedla přesně to, co slíbila, hudbu z ulic, nároží, křižovatek, nábřeží a různých podivných zákoutí. Kdo se nepředvedl, byla kavárna, úderem deváté hodiny (program přitom končil až o půlnoci) došly dortíky a personálu úsměv na tváři a úslužnost.

Vášnivých dokumentátorů bylo na Muzejní noci pod Ještědem opravdu požehnaně, facebook musel druhý den prskat ve švech :-)

Tak taková byla Muzejní noc pod Ještědem 2014. Přes pár výhrad se těšíme na další podobné akce a slibujem, že za rok začneme v Jablonci nad Nisou.

<http://www.genusplus.cz/zblizka/styl-prilis-kratka-noc-pod-jestedem>